

مشاهدات خبرنگار «فرهیختگان» از قیمت‌های نجومی در مراکز درمان ناباروری

ممکن است بیش از یک میلیارد تومان پیاده شوید

فاطمه قدیری
خبرنگار گروه جامعه

در کشوری که سیاست‌های کلان آن بر ضرورت افزایش جمعیت و حمایت از فرزندآوری تأکید می‌کنند، واقعیت میدانی زوج‌های نابارور حکایت دیگری دارد؛ روایتی از صف‌های طولانی، صورت‌حساب‌های میلیونی، داروهای کمیاب و فشار روانی مضاعفی که بسیاری از خانواده‌ها را در نیمه راه درمان از ادامه مسیر بازمی‌دارد. ناباروری در ایران دیگر یک مسئله فردی یا خانوادگی نیست؛ این پدیده به یک «چالش جمعیتی و اجتماعی» بدل شده است. آنچه بیش از هر چیز در این میان جلب توجه می‌کند، شکاف عمیق میان آنچه در سطح سیاست‌گذاری و تبلیغات رسمی وعده داده می‌شود و آنچه در واقعیت بر دوش زوج‌ها سنگینی می‌کند، است.

آمارهای رسمی نشان می‌دهد حدود ۳.۵ میلیون زوج در کشور با مشکل ناباروری دست و پنجه نرم می‌کنند. در شرایطی که نرخ باروری کل کشور طی دهه گذشته به پایین‌ترین سطح خود رسیده، انتظار می‌رود ناهادهای سیاست‌گذار نه تنها متوان به درمان ناباروری را بردارند، بلکه مسیر را برای این خانواده‌ها هموارتر سازند. با این حال، نگاهی به تجربه روزمره زوج‌های نابارور خلاف این انتظار را روایت می‌کند، هزینه‌های سنگین و گاه کمرشکن برای دارو، جراحی و روش‌های کمک‌باروری، پوشش ناکافی بیمه‌ها، کمبود مراکز درمانی استاندارد در شهرهای کوچک و بروکراسی پیچیده‌ای که بسیاری از خانواده‌ها را ناامید می‌کند. این شرایط پوه‌یژه در حالی رخ می‌دهد که قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، دولت را مکلف به تأمین حمایت‌های مالی، دارویی و بیمه‌ای کرده است. با این وجود، شکاف میان «قانون روی کاغذ» و «واقعیت در میدان» بقدری عمیق است که بسیاری از زوج‌ها ترجیح می‌دهند عطای فرزندآوری را به لقایش ببخشند.

از همین رو «فرهیختگان» برای درک واقعی این بحران و ارائه تصویری ملموس از وضعیت درمان ناباروری، با مراجعه به مراکز درمان ناباروری دولتی و خصوصی، گفت‌وگو با زوج‌های نابارور تلاش کرده است تا روایت واقعی زندگی افرادی را که برای پدر یا مادر شش‌دندان تلاش می‌کنند، ثبت کنند. از اتاق‌های ویزیت شلوغ و زیرزمینی تا فرایندهای پیچیده بیمه‌ای و فشارهای روانی ناشی از سیکل‌های مکرر درمان. همه گوشه‌هایی از تجربه‌ای است که اغلب در آمارهای رسمی دیده نمی‌شود. این گزارش تصویری از بحران چندلایه‌ای ارانه می‌کند که زوج‌های نابارور با آن مواجهند.

از آرزوی والد شدن تا بدهکاری‌های کلان؛ شصت میلیون تومان برای هردور آزمایش!

وقتی پای ناباروری به میان می‌آید، اولین و شاید بزرگ‌ترین سسد پیش‌روی زوج‌ها، هزینه‌های درمان است. در شرایطی که تورم افسارگسیخته، قدرت خرید خانواده‌های ایرانی را روزبه‌روز کاهش داده و هزینه‌های اولیه زندگی به چالشی جدی بدل شده است، درمان ناباروری به یک کالای لوکس و دست‌یافتنی شایعت پیدا کرده است؛ کالایی که تنها قشر محدودی توان خرید آن را دارند. نگاهی به تعرفه‌های رسمی مراکز درمانی در تهران به‌خوبی نشان می‌دهد که حتی ابتدایی‌ترین مراحل درمان، فشار سنگینی بر بودجه خانواده‌ها وارد می‌کند. در بیمارستان «آ»، یکی از مراکز درمان ناباروری، عمل پانکچر حدود سه میلیون تومان و انتقال جنین نزدیک به دو میلیون تومان هزینه دارد؛ اما این تنها نوک کوه یخ است. با اضافه شدن هزینه‌های جانبی همچون داروها، آزمایش‌ها و خدمات پاراکلینیکی، یک دوره درمانی در این مرکز می‌تواند به‌راحتی تاده میلیون‌تومان برای یک خانواده آب‌بخورد. حال تصور کنید در کشوری که حداقل حقوق کارگر در سال جاری حدود ۱۰ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان تعیین شده، یک‌زوج جوان تنها برای یک بار شانس مادر و پدر شدن، باید بیش از یک ماه حقوق کامل خود را خرج کنند. این تازه مربوط به بیمارستان‌های دولتی است. در مراکز خصوصی و نامدار، رقم‌ها بسیار متفاوت است. برای نمونه، مرکز ناباروری «ر» که از پیشرفته‌ترین مراکز در کشور محسوب می‌شود برای عمل پانکچر و فریز تخمک، رقمی حدود ۲۵ میلیون تومان مطالبه می‌کند و برای انتقال جنین نیز تا ۴۰ میلیون تومان هزینه از زوج‌ها دریافت می‌شود. در مرکز «میم»، این رقم‌ها سرسام‌آورتر است؛ پانکچر و فریز تخمک بین ۶۸ تا ۸۵ میلیون تومان و انتقال جنین حدود ۳۰ میلیون تومان است که بدون آزمایش‌های مورد نیاز بیش از ۱۱۰ میلیون تومان می‌شود. «ب» نیز برای همان مراحل اصلی درمان بین ۴۶ تا ۶۶ میلیون تومان دریافت می‌کند. حتی مرکز «الف» که به‌ظاهر هزینه‌هایش کمتر از سایر مراکز خصوصی است، برای پانکچر و فریز حدود ۳۰ میلیون و برای انتقال جنین نزدیک به ۱۳ میلیون تومان مطالبه می‌کند. این اعداد به‌روشنی نشان می‌دهند که درمان ناباروری در ایران به مسیری بسیار

پرهزینه بدل شده است. اما مشکل زمانی حادث می‌شود که بدانیم اغلب زوج‌ها تنها به یک دوره درمانی بسنده نمی‌کنند. آمارها و تجربه‌های مردمی نشان می‌دهد که بسیاری از بیماران مجبور می‌شوند چندین‌بار پان عمل IVF یا ICSI را تکرار کنند. هر بار تکرار یعنی چند ده میلیون تومان هزینه تازه، چندین روز بستری، صدها آمپول هورمونی و ماه‌ها انتظار. در نتیجه، هزینه‌ها در یک بازه چندساله به چند صد میلیون تومان می‌رسد.

یکی از زوج‌هایی که به مرکز «الف» مراجعه کرده بودند، توضیح می‌دهند که طی یک دوره درمانی بیش از سیصد میلیون تومان هزینه کرده‌اند؛ آن هم در شرایطی که دفترچه درمانی کددار بیمازی‌های‌های صعب‌العلاج در اختیار داشتند. روایت این زوج تکان‌دهنده است: «برای هر دور آزمایش باید بیش از شصت میلیون تومان پرداخت می‌کردیم. بیمه هیچ حمایتی از ما نکرد. حتی آزمایش‌هایی را که در یک مرکز دیگر انجام داده بودیم، اینجا قبول نکردند و مجبور شدیم همه را دوباره تکرار کنیم. هیچ‌کس هم پاسخگو نیست.» این روایت تنها یک نمونه از صدها خانواده‌ای است که با چنین مشکلاتی دست‌به‌گریبایند.

درمان ناباروری یا پروژه میلیاردی؟ رحم اجاره‌ای ۵۰۰ میلیون تا یک میلیارد تومان!

بخش دیگری از این بحران، به درمان‌های جایگزین مربوط می‌شود. هنگامی که درمان‌های اولیه IVF یا IUI نتیجه نمی‌دهد، برخی خانواده‌ها به سمت گزینه‌هایی مانند رحم جایگزین یا تخمک و جنین اهدایی می‌روند. اما در اینجا هم، هزینه‌ها غیرقابل تصور است. برای اجاره رحم، خانواده‌ها باید بین ۴۰۰ میلیون تا یک میلیارد تومان هزینه کنند؛ آن هم به‌جز پرداخت ماهانه‌ای که بین ۸ تا ۳۰ میلیون تومان متغیر است. هزینه تخمک اهدایی نیز بسته به شرایط بین ۱۵ تا ۳۵ میلیون تومان در نوسان است و اگر فرد اهداکننده بیش از یک‌بار این کار را انجام دهد، رقم‌ها در دفعات بعدی افزایش می‌یابد. حتی برای دریافت جنین اهدایی، خانواده‌ها باید بین ۳۰ تا ۴۵ میلیون تومان پرداخت کنند. در کنار موارد گفته شده، نود هماهنگی میان مراکز دولتی باعث تکرار آزمایش‌ها می‌شود. هیچ مرکزی حاضر به پذیرش آزمایش‌های انجام‌شده در مرکز دیگر نیست و بیماران مجبورند دوباره همان آزمایش‌ها را انجام دهند. این موضوع هم هزینه را افزایش می‌دهد و هم زمان ارز‌شمند بیماران را تلف می‌کند، زیرا هر سیکل درمان می‌تواند ماه‌ها طول بکشد.

وقتی ایسن ارقام را کنار هم می‌گذاریم، درمی‌یابیم که در مان ناباروری برای بسیاری از خانواده‌ها در ایران به پروژه‌ای غیرممکن تبدیل شده است. فروش خانه، رهن دادن ملک، قرض از آشنایان و حتی گرفتن وام‌های کلان تنها بخشی از راهکارهایی است که زوج‌ها برای تأمین هزینه‌ها به آن متوسل می‌شوند. برخی نیز با ناامیدی از درمان رسمی، به دلال‌ها و واسطه‌هایی پناه می‌برند که در فضای مجازی بازار سیاهی پررونق به راه انداخته‌اند؛ بازاری که خود داستانی جداگانه و پرچالش دارد.

مراکز	پانکچر (کشت تخمک)	فریز تخمک	انتقال جنین
مرکز «آ»	۳ میلیون تومان	همراه پانکچر	۲ میلیون تومان
مرکز «ر»	۲۵ میلیون تومان	همراه پانکچر	۴۰ میلیون تومان
مرکز «میم»	۶۰ میلیون تومان	۸-۲۵ میلیون تومان	۳۰ میلیون تومان
مرکز «ب»	۴۰ میلیون تومان	۶ میلیون تومان	۲۰-۱۸ میلیون تومان
مرکز «الف»	۳۰ میلیون تومان	همراه پانکچر	۱۳-۱۱ میلیون تومان

بازار زیرزمینی ناباروری؛ دلالان رحم اجاره‌ای چگونه رویای زوج‌های مستأصل را می‌فروشند؟

در شرایطی که هزینه‌های درمان ناباروری سرسام‌آور است، بازار جایگزین‌ها (رحم اجاره‌ای، تخمک و جنین اهدایی) تبدیل به فرصتی طلایی برای سوداگران و دلال‌ها شده است. آن‌ها به شکل سازمان‌یافته در فضای مجازی حضور دارند و با یا تمه‌هایی که اطراف مراکز ناباروری می‌چرخند زوج‌های مستأصل را شناسایی می‌کنند. تنها با یک جست‌وجوی کوتاه در پلتفرم‌های آگهی آنلاین می‌توان به تبلیغات متعدد رسید؛ «خانم‌های جوان، به دنبال کسب درآمد بالا در کوتاه‌مدت هستید؟ فرصت همکاری با ما...». پیام‌هایی که به‌ظاهر ساده، در عمل ورود به یک بیزینس پرریسک و پیچیده را نوید می‌دهند. دلال‌ها برای جذب و مدیریت این بازار، روش‌های دقیق و سازمان‌یافته‌ای دارند. فرم‌های کاملاً حرفه‌ای طراحی می‌کنند که شبیه به فرم خرید و فروش است و

جزئیات ظاهری داوطلب (رنگ پوست، رنگ مو، قد و حتی سابقه خانوادگی) در آن ثبت می‌شود. پس از تکمیل فرم، جلسه‌ای با زوج درخواست‌کننده هماهنگ می‌کنند تا مطمئن شوند که تمام شرایط موردنظرشان تطابق دارد. این روند، علی‌رغم پیچیدگی و هزینه‌های بالای آن، به واسطه نبود چهارچوب قانونی و نظارت کافی، به‌سرعت گسترش یافته است.

تجربه‌های واقعی زوج‌ها نیز نشان می‌دهد که این تجارت تا چه اندازه روی زندگی مردم تأثیرگذار است. یکی از زوج‌هایی که برای اجاره رحم اقدام کرده بود، در گفت‌وگو با «فرهیختگان» گفت: «به دلیل قیمت‌های بالایی که دلال‌ها دریافت می‌کردند، امکان استفاده از رحم اجاره‌ای وجود نداشت. ناچار شدیم خودمان با قیمتی پایین‌تر آگهی کنیم و مستقیماً با داوطلبان ارتباط برقرار کنیم. این آخرین شانس ما برای پدر و مادر شدن است و اگر نتیجه ندهد، نمی‌دانم چه باید کنیم.» داوطلبان رحم اجاره‌ای با تخمک اهدایی نیز اغلب تحت فشار اقتصادی هستند. برخی از زنان سرپرست خانوار هستند و با این کار قصد تأمین هزینه‌های زندگی یا حتی درمان همسر خود را دارند. بسیاری ترجیح می‌دهند بدون واسطه اقدام کنند تا سهم بیشتری از مبلغ پرداختی را دریافت کنند و این تصمیم، خود، بخشی از فشار روانی و اقتصادی موجود در این بازار را بازتاب می‌دهد. این بازار سیاه علاوه بر مشکلات اقتصادی، تبعات اجتماعی و اخلاقی گسترده‌ای نیز دارد. هنگامی که دلال‌ها واسطه‌ها بطور رسمی یا غیررسمی تعیین‌کننده مسیر فرزندآوری می‌شوند، کنترل و نظارت بر سلامت جسمی و روانی مادران و جنین‌ها دشوار می‌شود. خطر سوءاستفاده، کم‌توجهی به سلامت داوطلبان و ایجاد انگیزه‌های نادرست اقتصادی، واقعیت‌هایی هستند که در این بازار کم‌نظارتی، به‌طور مداوم تکرار می‌شوند.

هزینه‌ای به سنگینی یک زندگی؛ روایت‌های واقعی از مسیر درمان ناباروری

برای بسیاری از زوج‌ها، مسیر درمان ناباروری تنها یک مسیر پزشکی نیست؛ این مسیر ترکیبی از امید، انتظار، استرس و گاهی ناامیدی مطلق است. تجربه‌های واقعی مردم نشان می‌دهد که هر سیکل درمان، صرفاً یک اقدام درمانی نیست بلکه آز‌مونی است برای تحمل فشارهای روانی و اقتصادی که گاه خانواده‌ا را به مرز فروپاشی می‌رساند.

یکی از بیماران می‌گوید: «من هفت سال تحت درمان ناباروری بودم. چهار بار IVF ناموفق و دوبار موفق داشتم. برای هر بار تخمک‌گیری باید حدود ۵۰ تا ۱۰۰ آمپول ششگی تزریق می‌کردم و کلی دارو مصرف می‌کردم. روح، روان، پول و سلامت من را می‌گذاری وسط تا شاید جنین ایجاد شود و هر بار که این اتفاق نمی‌افتد، تا مرز فروپاشی می‌روی.» این روایت تنها گوشه‌ای از فشار روانی و جسمانی است که بیماران تحمل می‌کنند. هزینه‌های هنگفتی می‌کنند، خانه و پس‌انداز خود را صرف می‌کنند و با امید به نتیجه مثبت به مراکز درمانی مراجعه می‌کنند. اما حتی پس از چندین سال تلاش، وقتی پای کودکی در میان است، بسیاری همچنان با حسرت و ناامیدی مواجهند. یکی از بیماران می‌گوید: «پول دو خانه را خرج کردم تا صاحب فرزند شوم اما هنوز وقتی همراه می‌شود و به مدرسه نگاه می‌کنیم، با همسر خست می‌خوریم و به‌بچه‌ها و والدینشان نگاه می‌کنیم.» سنده فقط مالی نیست، فشار روحی و روانی نیز سهم عظیمی دارد. روز انتقال جنین در IVF، بیماران در اتاق صند شش‌دانه‌ای مشابه خود هستند. زنانی که برای دو و حتی پنجمین بار در حال تجربه این روند هستند و کسانی که آخرین شانس خود را امتحان می‌کنند بر شدت اضطراب و دلهره زوج‌ها می‌افزاید و روحیه آن‌ها را تخریب می‌کند.

بسیاری از زوج‌ها حتی پس از درمان‌های متعدد نتیجه‌ای نمی‌گیرند و ناچارند گزینه‌های جایگزین مانند رحم اجاره‌ای را امتحان کنند. اما این مسیر هم همیشه موفقیت‌آمیز نیست. یکی از بیماران روایت می‌کند: «من حتی را رحم جایگزین را امتحان کردم و نشد. به هر دری زدم اما بسته بود. دنیای من دیگر برای همیشه تاریک است.» تزریق‌های مکرر هورمون، آزمایش‌ها و سونوگرافی‌های متعدد، همراه با فشار روانی انتظار نتیجه، زندگی روزمره زوج‌ها را دچار اختلال می‌کند. حتی خواب دیگر آرامش‌بخش نیست؛ این جملات، تصویر تلخ و واقعی اضطراب، امید و ناامیدی را نشان می‌دهد.

کلینیک باکابوس؟ تأثیر فضای درمانی بر روان بیماران ناباروری

یکی از چالش‌های کمتر دیده‌شده در مسیر درمان ناباروری، وضعیت فیزیکی و محیطی مراکز درمانی است. طراحی و شرایط این مراکز، نقش مستقیمی در آرامش روانی بیماران دارد؛ موضوعی که اغلب نادیده گرفته می‌شود. زوج‌هایی که در طول سال‌ها در مان ناباروری تجربه‌اندوژی می‌کنند، بهتر از هرکس می‌دانند، محیطی که در آن درمان می‌شوند نیز بر شدت استرس و ویم و امید آن‌ها اثر می‌گذارد.

بخش ناباروری بیمارستان «آ» دو طبقه زیر زمین قرار دارد و به دلیل رنگ کاشی‌ها و نور کم و قدیمی، محیطی سرد و دلگیر ایجاد کرده است. این بخش در کنار واحدهای هماتولوژی و ششیمی درمانی واقع شده و مشاهده بیماران این دو بخش، روحیه مادران مراجعه‌کننده را تحت تأثیر قرار می‌دهد. یکی از مراجعان این بیمارستان در گفت‌وگو با «فرهیختگان» گفت: «اگر شرایط مالی مساعدتری داشتیم، هیچ‌گاه به این مرکز نمی‌آمدیم. سه بار مراجعه کرده‌ام و پس از هر بازگشت، یادآوری صدای غمگین مراجعین هنگام صحبت و گرچه‌های بخش شیمی درمانی تا ساعت‌ها من را مستعد گریه می‌کند.»

وضعیت اتاق‌های ویزیت نیز چندان مطلوب نیست؛ در بیمارستان «آ» سه ماما در یک اتاق کوچک به تعداد زیادی بیمار رسیدگی می‌کنند. فقدان حریم شخصی و نبود فضای آرام برای مشاوره، مشکلات بیماران را مضاعف می‌کند. حتی بیمارستان‌های نوساز و مدرن‌تر مانند بیمارستان «ب»، با وجود ظاهر شیک و توجه‌گر دشگران سلامت، همچنان فضای دلچسپی برای مراجعان بخش ناباروری ندارد.

این شرایط، موجب می‌شود که بسیاری از زوج‌ها علی‌رغم هزینه کمتر مراکز دولتی، ترجیح دهند درمان خود را در مراکز خصوصی انجام دهند. علت این تصمیم، نه کیفیت علمی بلکه تجربه محیطی و روانی مطلوب‌تر است. زوج‌ها حاضرند هزینه بیشتری پرداخت کنند تا تحت فشار محیطی و اضطراب کمتری قرار بگیرند. علاوه بر این، فقدان متخصصان ماهر در مراکز دولتی، به مسئله دامن می‌زند. پزشکان خوب و با تجربه ترجیح می‌دهند در مراکز خصوصی فعالیت کنند، زیرا بار کاری و مشکلات مدیریتی مراکزس دولتی، جذابیتی برای آن‌ها ایجاد نمی‌کند. نتیجه آن می‌شود که زوج‌ها برای دسترسی به تخصص، مجبور به پرداخت هزینه‌های بالاتر در بخش خصوصی هستند و چرخه فشار مالی و روانی ادامه پیدا می‌کند.

بیمه و حمایت قانونی؛ وعده‌ها و واقعیت

در طول سال‌های اخیر، قانون‌گذاران تلاش کرده‌اند از طریق پوشش بیمه‌ای، بار مالی درمان ناباروری را برای زوج‌ها کاهش دهند. همراه ۱۴۰۰ و در ابتدای تشکیل دولت سیزدهم، تحت‌پوشش قرار گرفتن هزینه‌های درمان ناباروری و نازایی یکی از مصوبه‌های هیئت دولت بود. کمتر از یک سال بعد، وزارت‌خانه‌های بهداشت، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان برنامه و بودجه، ضوابط پوشش بیمه‌ای خدمات ناباروری را تصویب کردند تا روند درمان حدود چهار میلیون زوج نابارور تحت حمایت بیمه قرار گیرد.

در ابلاغیه‌های رسمی آمده است که هزینه‌های درمان زوج‌های نابارور در مراکز دولتی تا ۹۰ درصد و در مراکز خصوصی تا ۷۰ درصد براساس تعرفه بیمه سلامت پرداخت می‌شود. همچنین سخنگوی دولت اعلام کرد که همه مراکز درمانی موظف به عقد قرارداد با سازمان‌های بیمه‌گر باید هستند و تمدید پروانه این مراکز مشروط به قرارداد با بیمه‌های پایه خواهد بود. با این حال، تجربه میدانی بیماران، فاصله قابل توجهی میان قانون و واقعیت عملی نشان می‌دهد. یکی از بیماران می‌گوید: «در طول یک دوره درمان بیش از سیصد میلیون تومان پرداخت کردم، با وجود داشتن دفترچه درمانی، برای هر دور آزمایش میلیون‌ها تومان هزینه شد و بیمه هیچ حمایتی نکرد.» چنین روایت‌هایی نشان می‌دهد که اجرای پوشش بیمه‌ای به شکل یک‌پارچه و مؤثر هنوز با محدود جدی روبه‌رو است. سازمان بیمه سلامت، با ارائه اطلاعات دقیق، مدعی است که خدمات ناباروری در سه سطح ارائه می‌شود؛ از خدمات پایه پزشکی و مامایی تا بیمارستان‌ها و مراکز فوق تخصصی. داروهایی که قبلاً تحت پوشش نبودند، اکنون تا حدی شامل بیمه می‌شوند و اقدامات پاراکلینیکی و تجهیزات پزشکی مرتبط با درمان ناباروری نیز تحت حمایت قرار گرفته‌اند. برای مثال، ذخیره تخمک برای بانوان مبتلا به سرطان و چار خدمت فوق تخصصی کمک به باروری IUI، ICSI، FET بدون محدودیت سنی در سیستم بیمه‌ای کشور پیاده‌سازی شده است. با این حال، بیماران گزارش می‌دهند که در عمل، پوشش بیمه‌ای محدود و مانع اجرایی زیاد است. بسیاری از آزمایش‌ها و داروها که در مراکز خصوصی ضروری محسوب می‌شوند، یا تحت پوشش نیستند یا بیمه مابه‌التفاوت داروهای ایرانی و خارجی را تقبل نمی‌کند. این فاصله میان وعده قانونی و اجرای واقعی، باعث شده است که زوج‌ها همچنان با هزینه‌های سرسام‌آور دست‌به‌چانه‌نرم کنند و بسیاری از آن‌ها برای بهره‌مندی از بیمه مجبور به تحمل طولانی شدن مراحل درمان و تکرار آزمایش‌ها هستند.

علاوه بر مسائل مالی، تأخیر در ارائه خدمات و فرایندهای بروکراتیک بیمه‌ها نیز مشکلات را دوچندان می‌کند. زوج‌ها باید مراحل اداری پیچیده‌ای را طی کنند تا حتی بخشی از هزینه‌ها بازپرداخت شود. این وضعیت، فشار روانی ناشی از درمان ناباروری را تشدید کرده و گاه امید بیماران به حمایت قانونی را نیز تضعیف می‌کند.

نوبت دوم

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی استان یزد در نظر دارد اسکلت فلزی کتابخانه دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافق با زیربنای ۳۰۰۰ مترمربع را از طریق مزایده با شرایط مندرج در فرم استعلام بها به فروش برساند. لذا واجدین شرایط در زمینه نمودنتاز و خرید اسکلت مذکور وعلاقه‌مند به شرکت در مزایده می‌توانند جهت بازدید و اطلاع از شرایط و دریافت اوراق با واریز مبلغ ۳۰۰۰۰۰۰۰ ریال به حساب جاری ۰۱۰۰۰۰۱۰۰۵۰۰۱ با شناسه واریز ۱۲۱۴۷۲ نزد بانک ملی ایران شعبه دانشگاه آزاد اسلامی یزد، جهت خرید اسناد در ساعات اداری به دفتر معاونت توسعه و مدیریت منابع دانشگاه آزاد اسلامی یزد مراجعه یا با شمارهتلفن ۰۳۵۳۱۸۷۳۳۱۰ تماس حاصل نموده و جهت بازدید و اطلاع از وضعیت اسکلت با شماره همراه ۰۹۱۳۲۷۳۳۵۸۲ تماس حاصل نمایند.

ارائه ضمانتنامه بانکی معتبر به مبلغ ۰۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۴ ریال(چهار میلیارد ریال) به نام دانشگاه آزاد اسلامی یزد(شناسه ملی ۰۱۰۰۱۹۰۳۵۸، کدپستی ۸۹۱۵۸۱۳۱۳۵) به‌عنوان تضمین شرکت در مزایده و مطابق باآیین‌نامه معاملات دانشگاه آزاد اسلامی الزامی می‌باشد.

مقتاضیان واجد شرایط لازم حداکثر تا ۱۰ روز کاری پس از انتشار آگهی فرصت دارند تا اسناد تکمیل شده را به آدرس یزد صفائیه بلوار پروفیسور حسایی بلوار شهدای گمنام دانشگاه آزاد اسلامی یزد ساختمان طاهری طبقه دوم دبیرخانه محروانه تحویل نمایند.

اسناد ارائه‌شده مسترد نخواهد شد و در صورت نیاز و درخواست مزایده‌گذار، ارائه اصل یا کپی برابر اصل مدارک ارائه شده الزامی می‌باشد.

هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده بوده و دانشگاه در قبول پیشنهاده‌ا یار آنها دارای اختیار تام می‌باشد. به پیشنهادهات مبهم، مشروط و فاقد موارد خواسته شده هیچ‌گونه ترتیب اثری داده نخواهد شد.

دانشگاه آزاد اسلامی استان یزد

نوبت دوم

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی یزد در نظر دارد فضای مربوط به یوفه دانشجویی به متراژ ۷۰۰ متر مربع و سلف‌سرویس دانشجویی و رستوران به متراژ ۱۷۵۰ متر مربع و یوفه خوابگاه یزدیان به متراژ ۳۲ متر ترا از طریق مزایده بصورت اجاره با شرایط مندرج در فرم استعلام بها واگذار نماید. علاقه‌مندان به شرکت در مزایده می‌توانند جهت بازدید و اطلاع از شرایط و دریافت اوراق با واریز مبلغ ۲۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حساب جاری ۰۱۰۰۰۰۱۰۰۵۰۰۱ با شناسه واریز ۱۲۱۴۷۲ نزد بانک ملی ایران شعبه دانشگاه آزاد اسلامی یزد، به ازای هر مزایده جهت خرید اسناد در ساعات اداری به دفتر معاونت توسعه و مدیریت منابع دانشگاه مراجعه یا با شمارهتلفن ۰۳۵۳۱۸۷۳۳۱۰ یا شماره همراه ۰۹۱۳۱۵۸۴۸۸۰/۰۱۳۱۵۹۷۱۰۰ تماس حاصل نمایند.

ارائه ضمانتنامه بانکی معتبر به مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۳۵۰ ریال(سیصدوپنجاه میلیون ریال) برای مزایده یوفه و ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۴۰۰ ریال (چهارصد میلیون ریال) برای مزایده سلف‌سرویس دانشجویی و رستوران به نام دانشگاه آزاد اسلامی یزد (شناسه ملی ۰۱۰۰۱۹۰۳۵۸، کدپستی ۸۹۱۵۸۱۳۱۳۵) به‌عنوان تضمین شرکت در مزایده و مطابق باآیین‌نامه معاملات دانشگاه آزاد اسلامی الزامی می‌باشد.

مقتاضیان واجد شرایط لازم حداکثر ۱۰ روز کاری پس از انتشار آگهی فرصت دارند تا اسناد تکمیل شده را به آدرس یزد صفائیه بلوار پروفیسور حسایی بلوار شهدای گمنام دانشگاه آزاد اسلامی یزد ساختمان طاهری طبقه دوم دبیرخانه محروانه تحویل نمایند.

اسناد ارائه‌شده مسترد نخواهد شد و در صورت نیاز و درخواست مزایده‌گذار، ارائه اصل یا کپی برابر اصل مدارک ارائه شده الزامی می‌باشد.

هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده بوده و دانشگاه در قبول پیشنهاده‌ها یار آنها دارای اختیار تام می‌باشد. به پیشنهادهات مبهم، مشروط و فاقد موارد خواسته شده هیچ‌گونه ترتیب اثری داده نخواهد شد.

دانشگاه آزاد اسلامی یزد

نوبت دوم

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی یزد در نظر دارد فضای مربوط به خدمات زیراکس دانشجویی خود را از طریق مزایده به‌صورت اجاره واگذار نماید. علاقه‌مندان به شرکت در مزایده می‌توانند جهت بازدید و اطلاع از شرایط و دریافت اوراق با واریز مبلغ ۲۰۰۰۰۰۰۰ ریال به حساب جاری ۰۱۰۰۰۰۱۰۰۵۰۰۱ با شناسه واریز ۱۲۱۴۷۲ نزد بانک ملی ایران شعبه دانشگاه آزاد اسلامی یزد، جهت خرید اسناد مزایده در ساعات اداری به دفتر معاونت توسعه و مدیریت منابع دانشگاه مراجعه یا با شمارهتلفن ۰۳۵۳۱۸۷۳۳۱۰ تماس حاصل نمایند.

ارائه ضمانتنامه بانکی معتبر به مبلغ ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۲۵۰ ریال (دویست و پنجاه میلیون ریال) به نام دانشگاه آزاد اسلامی یزد (شناسه ملی ۰۱۰۰۱۹۰۳۵۸، کدپستی ۸۹۱۵۸۱۳۱۳۵) به‌عنوان تضمین شرکت در مزایده و مطابق باآیین‌نامه معاملات دانشگاه آزاد اسلامی الزامی می‌باشد.

مقتاضیان واجد شرایط لازم حداکثر تا ۱۰ روز کاری پس از انتشار آگهی فرصت دارند تا اسناد تکمیل شده را به آدرس یزد صفائیه بلوار پروفیسور حسایی بلوار شهدای گمنام دانشگاه آزاد اسلامی یزد ساختمان طاهری طبقه دوم دبیرخانه محروانه تحویل نمایند.

اسناد ارائه‌شده مسترد نخواهد شد و در صورت نیاز و درخواست مزایده‌گذار، ارائه اصل یا کپی برابر اصل مدارک ارائه شده الزامی می‌باشد.

هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه بوده و دانشگاه در قبول پیشنهاده‌ها یار د آنها دارای اختیار تام می‌باشد. به پیشنهادهات مبهم، مشروط و فاقد موارد خواسته شده هیچ‌گونه ترتیب اثری داده نخواهد شد.

دانشگاه آزاد اسلامی یزد

نوبت دوم

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیقاتی سیهر جوان ۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹

فره‌نخ‌یختگان

صدای نخبگان

نگاه جوانان

WWW.FDN.IR

روزنامه فرهیختگان

farhikhteganonline

FARHIKHTEGAN

📞📧📧📧